

Sygn. akt I C 1320/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Przybylska

Protokolant: protokolant sądowy Monika Chmurzyńska

po rozpoznaniu na rozprawie sprawy z powództwa **Zakładu (...)
i (...) Spółki z o.o. z siedzibą w C.**

przeciwko **(...) Szpitalowi Wojewódzkiemu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki
Zdrowotnej w C.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w C. na rzecz powoda Zakładu (...) Spółki z o.o.

z siedzibą w C. kwotę 495.883,05,- (czterystu dziewięćdziesięciu pięciu tysięcy osmiuset osiemdziesięciu trzech 5/100) złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 463.036,33,- (czterystu sześćdziesięciu trzech tysięcy trzydziestu sześciu 33/100) złotych od dnia 30 maja 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w C. na rzecz powoda Zakładu (...) Spółki z o.o.

z siedzibą w C. kwotę 24.795,- (dwudziestu czterech tysięcy siedmiuset dziewięćdziesięciu pięciu) złotych tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwotę 7 217,- (siedmiu tysięcy dwustu siedemnastu) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

I C 1320/14

UZASADNIENIE

Zakład (...) Sp. z o.o. wystąpił w dniu 18 czerwca 2014 roku z powództwem przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 495.883,05,-złoty z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 463.036,33,-złoty od dnia 30 maja 2014 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o rozłożenia należności na 24 równe raty (k. 24-25), wskazując w uzasadnieniu, iż opóźnienie w płatności należności na rzecz powoda jest okolicznością niezawinioną przez szpital, a jest wynikiem jego bardzo złej sytuacji finansowej.

Pełnomocnik powoda wnosił o nieuwzględnianie żądania pozwanego o rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Powód Zakład (...) Sp. z o. o. na podstawie umowy nr (...) z dnia 1 lipca 2004 roku dostarczał pozwanemu wodę z urządzeń zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzał ścieki do urządzeń kanalizacyjnych (umowa k. 7-9, bezsporne).

Pozwany z uwagi na trudną sytuację finansową nie regulował należności, mimo wezwania do zapłaty z dnia 6 maja 2014 roku, doprowadzając do powstawania zadłużenia (bezsporne, kopia wezwania k. 6).

Na datę wydania wyroku powód nie uiścił należności określonych fakturami wskazanymi w wykazie zadłużenia i wystawionymi w okresie od dnia 31.03.2013 roku do dnia 30.04.2014 roku (k. 4)

W szpitalu na 22 oddziałach stacjonarnych hospitalizowanych było w 2012 roku i 2013 roku ok. 31.500 osób, ponadto wykonano w 2013 roku 11.743 dializy, w przychodniach specjalistycznych w 2013 roku 136.741 osób. Pozwana placówka medyczna jest w trudnej sytuacji ekonomicznej, albowiem na koniec 2012 roku wymagalne zadłużenie wynosiło 20 mln. złotych i stale rosło, osiągając na koniec 2013 roku 36 mln złotych, ponadto przeciwko szpitalowi kierowane są bardzo liczne pozwy (dokumenty dot. sytuacji szpitala k. 27-30, bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt, powołane wyżej dokumenty, które nie były przez strony kwestionowane.

Kwota należności przypadająca do zapłaty od pozwanego na rzecz powoda nie była w niniejszej sprawie sporna. W świetle powyższych okoliczności zasadnym było uwzględnienie powództwa wraz z odsetkami naliczonymi na podstawie § 10 i 11 umowy oraz art. 354 § 1 kc i art. 481 kc.

Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia dochodzonej kwoty na raty, nie zachodzi bowiem szczególnie uzasadniony wypadek z art. 320 kpc. Sąd miał na uwadze fakt, iż powód uwzględniając trudną sytuację finansową pozwanej placówki oczekiwał na dobrowolne spełnienie świadczenia, a ponadto mimo znacznego zadłużenia nie zaprzestał realizowania umów, w sytuacji permanentnego nierealizowania przez pozwanego dobrowolnie należności na rzecz powoda. Zadłużenie pozwanego nie może być decydującym argumentem dla rozłożenia należności na raty, zwłaszcza, że jak wcześniej wskazano strona powodowa świadczyła i nadal świadczy usługi na rzecz pozwanego, mimo braku zapłaty ze strony pozwanego.

Nie bez znaczenia dla kwestii rozkładania zobowiązania na raty jest także charakter prawno - organizacyjny pozwanego. SPZOZ stanowi w 100% własność publiczną, ze specyficznym systemem zarządzania i wewnętrznego ustroju, charakteryzujący się między innymi brakiem możliwości upadłości i brakiem odpowiedzialności dyrektora za długi przekraczające majątek firmy. SP ZOZ posiada osobowość prawną i samodzielność działania umożliwiające czerpanie źródeł utrzymania nie tylko ze środków przekazywanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia. W szczególności należy wskazać, iż podmiot tworzący SP ZOZ, w niniejszej sprawie jest to wojewoda (...), może w terminie 3 miesięcy od upływu terminu zatwierdzenia sprawozdania finansowego, pokryć ujemny wynik finansowy za rok obrotowy zakładu (może też podjąć decyzję o likwidacji bądź zmianie formy organizacyjno - prawnej samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej).

Zdaniem Sądu nie ma żadnych przesłanek, które pozwoliłyby na przerzucenie ryzyka finansowego funkcjonowania szpitali na podmioty z nimi współpracujące w celu zapewnienia bieżącego ich funkcjonowania. Przyjęcie takiej praktyki prowadziłyby do załamania na rynku podmiotów współpracujących. Nie można pominąć też okoliczności, iż poza odsunięciem zaspokojenia roszczeń powoda w czasie, rozłożenie należności na raty prowadzi de facto do umorzenia części odsetek, a to z kolei prowadziłyby do nieuzasadnionego uprzywilejowania dłużnika. Nie bez znaczenia jest również fakt, że nie może zostać zaakceptowana postawa pozwanego, który permanentnie nie reguluje należności, a z przedłużania postępowań sądowych, w których wierzyciele dochodzą należnych im kwot uczynił zasadę działania, wnosząc o wyznaczenie terminu rozprawy celem zawarcia ugody, nikt ze strony pozwanej nie stawiał się.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, obciążając pozwanego w całości kosztami procesu.